

Pirtin Viesti

Joukkoristide

N:o 3 — 16.11.1982

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

Kuulumisia

Opiston vakituinen rehtori on edelleen virkavapaana. Huhut pääkaupungista kertovat, että uusi vaitöskirja kirkkohistorian alalta alkaa olla kohtapuoliin koossa. Pari edellistä vuotta rehtorin viransijaisena toiminut TK Lea Koivisto on tänä päivänä ryhtynyt harjoittamaan jatko-opintoja. Lea asuu nykyään Espoossa ja suorittaa peruskoulun opettajaharjoittelua. Syyskuun alusta lähtien on rehtorin tehtäviä hoitanut KK Timo Lukkarinen, jolle toimitus esittää vastattavaksi muutamia kysymyksiä.

— Mistä olet kotoisin?

Olen syntynyt Kärkölässä, mutta suurimman osan elämästäni olen viettänyt Kiuruvedellä, jossa vanhempani edelleen asuvat. Niinpä pidän itseäni täysin savolaisena, vaikka syntymäpaikkani onkin Hämeessä. Muutto Nurmeeseen merkitsee siis minulle kotiinpäin tulemistä.

— Mistä sait ajatuksen lähteä Nurmeksen evankeliseen opistoon?

Olin viime talvena Helsingin evankelisessa kansankorkeakoulussa (HEK) kasvatusaineiden opettajan viransijaisena. Jossain vaiheessa keväällä Kyllikki kysyi, lähtisitkö Nurmeeseen sen jälkeen kun työni HEK:ssa loppuu. Aluksi ajatus tuntui mahdottomalta, mutta vähitellen muutto kohtavaaraan alkoi kiehtoa yhä enemmän. Varsinkin kun vaimoni, joka

on aikoinaan toiminut Kyllikin sijaisena tässä samassa paikassa, näki asiassa vain hyviä puolia. Silloin jo tiesimme, että lapsemme syntyi heinäkuussa ja Tuulikki voisi jatkaa äitiyslomaansa muutama kuukauden virkavapaalla omasta työpaikastaan. Jos saa valita lapsensa ensimmäisen ikävunoden kasvuympäristöksi joko Helsingin tai Kottavaaran ei päätöksenteko ole kovin vaikeaa.

— Onko sinulla aikaisempia kokemuksia evankelisista opistoista?

Johan toki. Niinkuin sanoin, olin vuoden Hekissä, mutta sitä ennen olin Loimaan evankelisessa kansanopistossa kolme ja puoli vuotta yhteiskunnallisten aineiden opettajana ja apulaisrehtorina ja muutaman kuukauden rehtorin viransijaisena. Näin ollen Nurmes on minulle jo kolmas evankelinen opisto.

— Kuinka viihdyt Nurmeessä?

Kiitos hyvin. Minut otettiin vastaan ikäänkuin vanhana ystävänä. Opistossa vallitsee myönteinen ja lämmin ilmapiiri ja työskentely on ollut alusta saakka varsin miellyttävää. Ympäröivällä luonnolla on myös oma merkityksensä. Syksyn pimeys tuntui aluksi hieman ahdistavalta kaupungin valojen jälkeen, mutta nyt lumen sataessa maahan ja Pielisen jäätyessä maisema saa uuden ilmeen. Mielen muistuvat lapsuuden joulut ja joulun valot.

Kohti joulua ja joulun saannoa olemme menossa. Edelleen saamme ihmetellä Beethleheimin paimenten kansaenkien viestiä: "Minä ilmoitan teille suuren ilon. Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja." Oikein hyvää joulua haluan toivottaa kaikille lukijoille.

Toimitus esitti kysymyksen: Miten olet saanut aikasi kulumaan täältä lähdettyäsi?

Aika on kulunut kuin siivillä. Saavuttuamme opiston pihaan elokuun lopussa oli lähtöni sellainen tunne, että tänne palaa pitkältä matkalta. Ehkä tässä nyt voi esittää lyhyen "matkakertomuksen".

Lähdin Nurmeesta joulukuun 1976 lopussa suuntana Loimaan evankelinen kansanopisto ja rehtorin tehtävät. Loimaalta matka suuntautui keväällä 1979 Helsinkiin nykyiseen toimeeni Suomen Kansanopistoyhdistyksen koulutussihteeriksi. Kuten Pirtin Viestin lukijat tietävät Kansanopistoyhdistys on valtakunnallinen kansanopistolaitoksen keskusjärjestö, johon jäseninä kuuluvat kaikki Suomen 89 kansanopistoa. Yhdistys pyrkii valvomaan kansanopistolaitoksen etuja sekä kehittämään kansanopistotoimintaa. Koulutussihteerin päätehtäviin kuuluvat vastuu kansanopistojen rehtoreiden, opettajien ja muun

henkilökunnan täydennyskoulutuksen kehittämisestä, suunnittelusta ja toteutuksesta. — Opetusministeriö asetti kesällä 1979 kansanopistotoimikunnan selvittämään kansanopistojen asemaa ja tehtäviä sekä selvittämään nykyisen valtionapujärjestelmän yksinkertaistamista. Minut valittiin toimikunnan sihteeriksi, jota tehtävää hoidin viime kesäkuun loppuun saakka.

Toisinaan olen täällä Kottavaarassa pysähtynyt ihmettelemään, millaisen käänteen elämäni sai, kun lähdin Kyllikki Tuusuun sijaiseksi syksyllä 1975. Vielä kesällä olin tuolloin lähes vannonut, etten milloinkaan lähtisi työhön kansanopistoon, ja jo elokuussa matkustin kartta kä-

dessä kohti Nurmeesta. Täällä ihastuin kansanopistotyöhön aivan valtavasti ja sillä tielläni olen vieläkin... täältä lähtöni jälkeen olen ehtinyt käydä yli 50 kansanopistossa.

Timo Lukkarisen kanssa yhteinen taival alkoi kaksi vuotta sitten. Nykyään aika kuluu "lomaillessa" pienen Tuomo-pojan kanssa. Tuomo täyttää marraskuussa 4 kuukautta. Hän pitää huolen sekä äidin että isän ajan kulumisesta. Hänen kanssaan elämä on saanut aivan uusia ulottuvuuksia — jokainen päivä tuo mukanaan uusia ihmeitä. Joskus lauleskeleen keran oppimaani laulua "Pieniä

JATKUU TAKASIVULLA

Opistoperhe syksyllä 1982

Valok. Näppäri.

Syyslukukauden 1982 opetus alkoi syyskuun ensimmäisenä päivänä. Nelisenkymmentä uutta opiskelijaa yli sadasta hakeneesta saapui opistolle. Kun työkaudesta on nyt jäljellä enää neljännes, on meitä 39 opiskelijaa ja 15 henkilökunnan jäsentä. Opiskelijoista 10 on käytännön linjalla, sekä 29 vieraiden kielten ja matkailualan linjalla. Molempien linjojen opetus tuntuu kiinnostavan tyttöjä enemmän kuin poikia, joita on tälläkin hetkellä vain yksi. Opiskelijat ovat kotoisin eri puolilta Suomea. Ylioppilaita on 29.

Opiskelijat ja heidän kotipaikkakuntansa:

Vieraiden kielten ja matkailualan linja: Alanen Erja Helsinki, Hapola Sirpa Savitaipale, Hedman Lena Vöyri, Honkanen Riitta Lieksa, Joki-Kyyny Päivi Kauhajoki, Järvinen Minna Vammala, Jääskeläinen Mervi Kuopio, Kokkonen Riitta Tohmajärvi, Kassinen Maritta Kolari, Ko-

ponen Anne Joensuu, Korhonen Hannu Rautavaara, Koukkari Merja Janakkala, Kupri Merja Juankoski, Kärkäs Raija Imatra, Leppänen Silja Jyväskylä, Liuha Elina Juva, Majamäki Hannele Pirkkala, Merkkiniemi Kaisa Rovaniemi, Mälikä Anita Enonkoski, Nilsson Irmeli Joutseno, Nousiainen Hannele Pieksämäki, Pajunen Ulla Viilppula, Papunen Virpi Lappeenranta, Partanen Arja Nurmijärvi, Pölonen Heli Joensuu, Siik Kristiina Pori, Uittomäki Tiina Kauhajoki, Uosukainen Anne Imatra, Vidgren Marja Vieremä.

Käytännön linja: Eronen Anna-Liisa Vehmersalmi, Heinola Tuulikki Virrat, Kirjavainen Kaija Kontiolah-ti, Laukkanen Heli Tuusniemi, Loppi Tarja Loppi, Man-nila Marjatta Suomenjoki, Pöyhönen Sirpa Nurmes, Tuononen Anne Outokumpu, Tynkkynen Sirkku Punka-harju, Vuolainen Päivi Rautavaara.

Matti Sihvonen

Elämä Jumalassa

"Jumala ei ole kaukana yhdestäkään meistä, sillä hänessä me elämme, liikumme ja olemme" (Apt. 17:27-28). Näin vakuutti apostoli Paavali kerran kuulijoihinsa vanhasa Ateenassa. Olisiko tämä ajatus meille tarpeellinen korjataksamme erästä vinosuuntausta uskossamme Jumalaan ja suhteessamme maailmaan.

Eikö uskomme Jumalaan ole vääristynyt, kun hän on meille usein kuin jonkinlainen palveluautomaatti? Kun tuntuu, että nyt ei tästä taideta selvittää, vaan tarvittaisiin apua, käännyimme hänen puoleensa. Rukoilemme ja edellytämme, että apua tulee. Onhan Jumala sitä varten, että hän auliisti palvelisi meitä! Kun edessä on matka, meno sairaalaan leikkaukseen, tai muu tilanne, jossa tarvitaan varjelusta, odotamme, että sitä juuri silloin annetaan. Kun tuntuu, että tarvitsimme hieman hartautta, menemme kirkkoon.

Odotamme siis Jumalalta palveluja niinkuin miltä tahansa yhteiskunnan instituutiolta — tarpeiden mukaan. Tällainen Jumala, jolla on merkitystä vain silloin, kun hänen apuaan tarvitaan, on epäjumala. Raamatun Jumala on toisenlainen. Hän on koko olemassaolomme pohja, hänen varassaan on kaikki. "Hänessä me elämme, liikumme ja olemme." Siis kaikki, mitä meillä on tulee häneltä. Van kuljemme aamukasteissa ruuhkossa, jalkamme tallaavat hänet lähtevää elämää. Korvamme kuulevat hänen haapansa lehtien iloisen helinän, mämmyn rauhallisen huminan, hänen

lintujensa ihmeellisen konsertin. Keuhkomme hengittävät hänen maailmansa raikasta ilmaa. Silmämme iloitsevat aamun valosta, kurjenpolven urheasta kasvusta ja lemmitkin herkästä kauneudesta. Asfalttitieta kiitävän automme voima tulee hänen kädestään lähteneen maan oljyistä, sen teräksinen moottori vuoren malmista.

Hänessä ja hänen voimaansa me elämme, liikumme ja olemme. Mitä se merkitsee meidän elämällemme ja asenteellemme, jos otamme sen vakavasti? Luultavasti hyvinkin paljon. Hänessä elävä ei voi tunteettomasti ajaa tien yli yrittävän siilin päälle. Hänessä eläen meiltä ei lennä jätesssi huolettomasti luontoon tai viemäri suoraan järveen. Jumalassa elävälle ei naapuri ole pelkkä numero.

Kun Raamatun ihmiset liikuivat luonnossa tai muuten tarkkailivat elämää, se näytti kaikilla puhuvan heille Jumalasta. Luonnosta löytyivät sattuvat ilmaisut sillekin, mitä Jumalasta uskottiin, kuten esimerkiksi nämä: "Sinun tykönäsi on elämän lähde, sinun valkeudessasi me näemme valkeuden" (Ps. 36:10) tai "Hän yksin on minun kallioni, minun apuni ja turvani" (Ps. 62:3). Miten havainnollisesti sanookaan kirjoittaja psalmissa 104: "Sinä verhoit valoon niinkuin viittaa, sinä levität taivaat niinkuin teltan; sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vauhuiksi ja kuljet tuulen siivillä. Sinä teet tuulet sanasi saattajiksi, palvelijoiiksi tulen liekit."

Kun elämästämme katoaa täl-

lainen kokonaisvaltaisuus, se muuntaa elämäme arvot toisiksi. Koskissa on enää kilovattitunteja, metsässä kuutioita, ihmisessä vain työvuosia. Niitäkin tarvitaan. Mutta emmekö samalla ole vaarassa kadottaa jotain olennaista itsestämme? Elämä häviää käsitämme, kun sen kunnioittaminen häviää. Meille jää vain se mitä saamme aikaan. Tuotoskin on tarpeen. Mutta pelkästään sen varassa eletään vain puolinaista elämää.

Elämä Jumalassa, hänen teoissaan ympärillämme saavuttaa täyttymyksensä, kun tajuamme, ettei meille riitä korkeaa elämystä luonnossa tai taistelu maailman elämän puolesta. Tarvitsemme henkilökohtaisia selvityksiä siitä, mitä Jumala minusta tahtoo ja mitä hän antaa. Tämä on annettu meille Kristuksessa. Häntä saamme päivittäin pyytää korjaamaan suhteemme elämän lähteeseen, niin että kaikki tulisi taas uudeksi.

Salattu Jumala, elämän lähde, jonka tahto on, että kaikki luodut eläisivät ikuisesti puhtaassa ja täydellisessä yhteydessä Sinuun, suomen tämänpäiväisessä elämässäni mitenkin tekisi tyhjäksi tätä Sinun tarkoitustasi. Älä anna minun säilyttää sydämessäni mitään mikä estäisi Sinun läsnäoloasi; älä anna minun pitää mitään sen soppa suljettuna vaikutukseltasi. Tee minulle, mitä tahdot, Jumala, tee minusta mitä tahdot, muuta minut sellaiseksi kuin tahdot ja käytä minua niinkuin tahdot, niin nyt kuin tulevassa elämässä. Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Aamen.

Häät

Elokuun 14. päivänä vietettiin opistolla Pirkko Möttösen ja Igendia Naphtali Mayoyon häitä. Pirkko lienee monelle Pirtin Viestin lukijalle entuudestaan tuttu, onhan hän ollut opistolla useita kertoja, mm. rippikoulun vetäjänä ja kesälukion rehtorina. Vuonna 1976 Pirkko lähti SLEY:n lähetyksi Keniaan ja siellä, Moniankun lähetysasemalla hän sitten tutustui Naphtaliin, kisiheimoon kuuluvaan kansakoulunopettajaan. Hämatka oli Naphtalin ensimmäinen Suomen vierailu, mutta toivottavasti kokemukset olivat niin myönteiset, ettei se jää viimeiseksi. Häävieraina oli runsaasti entisiä, nykyisiä ja tulevia lähetyksiä ja lähetyksen ystäviä. Heidän asiantuntemuksensa avulla näihin saatiin myös kenialaista väriä mm. ligoloinnin ja vimpylvellin nauttimisen välityksellä. Toivotamme Pirkolle ja Naphtalille runsaasti onnea ja Jumalan siunausta uuteen kotiin Moniankunaan ja toivomme saavamme pian taas tavata heitä Suomessa ja opistolla!

Osoite: Pirkko ja Naphtali
Igendia
P.O.Box 387
KISII
Kenya

Uusi opetuselokuva evankelisesta liikkeestä

Uusi evankelista liikettä esittelevä opetuselokuva julkaistiin Evankeliumiyhdistyksen 3.11.1982. Osa filmistä on kuvattu Nurmeksen opistolla. Niinpä opiston kahden hengen iskuryhmä, Lea Koivisto ja Outi Vainio, tuntuivat vastavalmistuneeseen elokuvaan. Filmi kuuluu osana kirkon AV-keskuksen tuottamaan herätysliikkeitä esittelevään sarjaan, josta aiemmin on ilmestynyt heränneisyyttä käsittelevä osa. Nämä elokuvat on tarkoitettu koulujen ja seurakuntien käyttöön, ja esim. evankelisuutta käsittelevän filmin kesto on runsaat kaksikymmentä minuuttia.

Elokuvan käsikirjoituksen muotoutumiseen vaikutti ratkaisevasti se tosiasia, että laulu- ja musiikkitoiminta on ollut evankelisessa liikkeessä keskeisesti esillä alusta pitäen. Kuoro toimintaa on harrastettu jo 100 vuotta. Nykyisin Evankeliset musiikkikeskukset, jotka pidetään Finlandia talossa helmikuussa, ovat käsitte nuorison keskuudessa. Tätä taustaa vasten nousi ajatus siitä, että Siionin Kannel — liikkeen laulukokoelma — voisi olla elokuvan runkona.

Elokuvan laulut on valittu niin, että ne välittävät keskeiset korostukset kristittyinä elämästä. Evankelisuudelle on tyypillistä uskon varmuus. Tämän varmuuden tuoma ilo välittyy paitsi sävelmissä myös laulujen sanoissa.

Toisena läpivietyinä teemanä on tämän herätysliikkeen voima- ja johtohenkilöiden ajatukset kristinuskon perusasioista. Näiden kahden pääteeman ympärille ja yhteyteen on rytmitetty evankelisen herätysliikkeen toiminta ja historia.

Evankelisia kansanopistoja edustaa Nurmeksen opisto, jossa kuvaukset tehtiin huhtikuussa 1982. Olosuhteet eivät olleet parhaalla mahdollisella, mutta siitä huolimatta kuvaukset näyttivät onnistuneen hyvin.

Ensivaikutelma filmistä oli myönteinen. Liikkeen koko laajaa toimintaa ei ole pyrittäkään mahdollistamaan 22 minuuttiin, vaan on haluttu luoda myönteinen mielikuva evankelisuudesta. Filmin katsominen antoi luottamusta ja uskoa liikkeen menestymiseen. Tuntuu mukavalta olla evankelinen.

LK&OV

Retki Pyssyvaaralle

Oppilaskunta päätti järjestää lokakuussa pienen tempauspäivän: retken Pyssyvaaralle. Jotkut oppilaskunnan jäsenistä kiersivät reitin etukäteen ja suunnittelivat ohjelmaa. Lopuksi päätettiin järjestää radan varrella hupaisia ja leikkimielinen kyselykilpailu ja makkaranpaistoa nuotiolla.

Niin kokoonnuttiinkin V-soluun ja alettiin keksiä mitä mahdollisimman kysymyksiä erämaan vaeltajille.

Säästä toivottiin aurinkois-

ta. Alkuvuikko olikin mitä kaunein, mutta kun torstai koitti ja retkiseurueen piti startata suurvaellukselleen, taivas itki. Mutta, porukka oli iloista kahlatessaan märässä ruuhkossa.

Muut retken järjestäjät epäilivät suuresti, kuinka nuotion syyttäjät työpaikallaan pärjäisivät. Mutta nämäpä olivat ottaneet syykkeitä rehtorin puuvajasta, ja tuli oli roihunnut komeana, kun ensimmäiset vaeltajat saapuivat nälkäisinä kuivaamaan vaat-

teitaan.

Kun kuultiin, että sauna odotti lämpimänä urheita matkalaisia, niin jokos jalat saivat vauhtia.

Raikkaana ja kylläisinä keittäjien valmistaman ruoan jälkeen koitti päivän kohokohta: palkinnot jaettiin kilpailun voittajille. He saivat Ruotsin opettajan tekemät upeat kunniakirjat. Ja niin laulettiin: "Nyt atriealaa noutessa..."

Oppilaskunta

Kesällä 1982 kuultua, nähtyä, koettua

Opiston talouden ja kurssi-toiminnan laajuuden osalta voidaan sanoa kesän olleen edellisten kaltainen. Alkukesä oli kylmien säiden vuoksi melko hiljainen, mutta juhannuksen jälkeen koittanut lämmin kausi paransi tilannetta. Kesään kuului monia aiempina vuosina jo olleita kursseja ja joitakin uusia kokeiluja, mm. Gordonin perhekoulu. Kaikenkaikkiaan kursseilla oli vajaa neljäsatä osanottajaa. Opistolla kävi kurssilaisien lisäksi runsaasti sekä kotimaisia että ulkolaisia vieraita, jopa USA:sta ja Australiasta asti.

Opiston arkinen työ on opiskelua, kokouksia, siivousta, ruoanlaittoa, mutta kaiken pohjalla on, ja pitää olla Kolossalaiskirjeen ajatus siitä, että kaikki työ tulee tehdä Herran nimessä, Jumalalle kiitokseksi ja kunniaksi. Kun tämä pidetään mielessä, opisto on hyvä paikka asua, työskennellä ja vieraila.

Peruskorjaus

Rehtorin asuintalon peruskorjaus saatiin valmiiksi. Edellisestä korjauksesta olikin aikaa, joten on mukava nähdä talo kunnostettuna. Nyt on enemmän majoitustilojakin, erityisesti vierashuoneita, joista on ollut puutetta. Rakennustöissä avustanut opiston entinen opettaja, Osmo Urjanheimo sanoi vuosi sitten, että toimivalla opistolla pitää olla rakennustelineet ympärillään, metalliset ja hengelliset. Nyt kun on saatu purettui metalliputket rehtorin asuintalon ympäriltä, on syytä kiinnittää huomiota yhä enemmän opiston hengelliseen ja henkiseen kehittämiseen. Siinä tarvitaan kaikkien opistolaisten ja opiston ystävien työtä ja esirukousta.

Poimintoja kesän tapahtumista

Opiston kesän aloitti rippikoulu. Parin päivän kulluttua eläkeläisten kesäkansanopiston osanottajat saapuivat virkistytymään ja perhetytymään hengelliseen musiikkiin. Sään koleudesta ja lumesta huolimatta tuntui siltä, että kesä oli alkanut.

Kesäkuussa Nurmeksessa oli sotainvalidien valtakunnallinen kokoontuminen ja sen yhteydessä seurakunta järjesti opistolla tilaisuuden. Näille hengellisille veljespäivällisille ja hartauksilaisuuteen osallistui seitsemänkymmentä henkeä. Puheet, laulut ja opiston rippikouluisten ryhmän esittämä musiikki loi lämpimän ja tulevaisuudenuskon luovan tunnelman.

Opiston perinteinen juhannusjuhla kokosi tänä vuonna runsaammin väkeä kuin edellisenä kesänä. Ilma oli kaunis ja kokko paloi hyvin, ehkä liiankin nopeasti. Juhannusjuhla oli kutsuttu "opiston lapsia", opiston entisten työntekijöiden lapsia. Kutsu meni varsin myöhään, joten vain osa pääsi tänä kesänä tulemaan, mutta paikallaolijat päättivät kokousta ensi ke-

sänä uudelleen. Toivottavasti kaikki pääsevät ensi vuonna mukaan.

Karjalaisen kulttuurin kurssi antoi paljon virkeitä Kalevalaan ja karjalaisuuteen liittyen. Kurssilla todettiin mm. että Kalevala-kultin tiukimpia solmuja on kysymys eepoksen suhteesta kansanrunoihin. Vaikka tiedetään, ettei historiallista Kalevalaa ole ollut olemassa, heijastetaan kuitenkin mielikuvia muinaisuuteen Kalevala-teoksen aineiston kautta. Niistä hahmotuvat yhtä vaivattomasti luonnonfilosofiset, suursuomalaiset, teosofiset ja sosiaaliset utopiat. Tänä kesänä halusimme ennakoida Kalevalan juhluvuotta 1985. Ensi kesän teema on rajakarjalaisuus.

Kurssi teki kotiseutretken, jota suosittelen kaikille nurmeslaisille ja muillekin Nurmeksen seudusta kiinnostuneille. Aloitimme retken Nurmeksen Kirkkoharjulta, jossa muistomerkkien ääressä pehdyimme Matti Hiltusen johdolla Nurmeksen historiaan. Oman kotipaikkakunnan hienoutta ei aina tajua ennen kuin joku esittelee sen historiaa tapahtumapaikoilla. Nurmeksella on ollut varsin värikkäitä kirkollisia ja maallisia merkkipäiviä.

Valtimo oli retkemme seuraava kohde. Hannu Heikuran johdolla tutustuimme autossa istuen eri kylien vaiheisiin ja niissä asuneisiin ihmisiin. Määränpäämme oli Murtovaaran talomuseo, jonka pihalla auringonpaisteesta tuntui, että maailma oli pysähtynyt. Matka jatkui Karelia Novaan, nykypäivän karjalaisuuden kokeiluun, joka meille monille oli tuttu puheista ja lehdistä, mutta emme olleet siellä käyneet. Ilta-päivällä vierailimme tutustumassa Kuokkastenkosken entiseen Rautaruukkiin, jonka vaiheista Matti Hiltunen kertoi meille paikkoja osoittaen ja elävästi tikuillakin havainnollista. Suosittelen vastaanlaista retkeä muillekin, vaikkapa kirjojen avulla historiaan perehtyen ja näillä paikoilla matkaten.

Elokuussa evankeliumiyhdistyksen työntekijöitä perheineen kokoontui opistolla. Vieraita oli pitkälle toista sataa, mutta kaikki löysivät yösijan ja tilaa soupisasti, kuten hyvän perheväen tuleekin. Järjestäjän kannalta oli mielenkiintoista tavata ympäri Suomea ja ulkomailtakin tulleita vieraita. Harvoin tulee muuten tavanneeksi muita liikkeen työntekijöitä ja heidän perheitään. Oli antoisaa vaihtaa ajatuksia kaikista suurista ja pienistä asioista.

Viime kesä antoi intoa suunnitella ja kehittää tulevan kesän kursseja. Alustava kesäkurssiohjelma 1983 löytyy toisaalta tästä lehdestä. Toivon, että opistolla on ainakin yksi kurssi mille tulla ensi kesänä. Toimintaa johtaa silloin Timo Lukkarinen. Omasta ja Timon puolesta toivotan teidät kaikki tervehdettäväksi vierailemaan ja lomallemaan.

Tapaamisin, Lea Koivisto

Paastokurssi 55:n laulu

Maanantaina opistolla paastokurssi kokoontui, kuusi päivää pääksytysten paastosi ja saunoi, ui. Kaikki päättävä ajallansa, hajaantuun taas paastokansan lujasti päättäen tästeden noudattaa TERVEITÄ ELÄMÄNTAPOJA !

Tämän kurssin sielu oli Lisi-tyttö, kukas muu. Häntä hetken katsomalla kasvissyöjäks kallistuu ! Poski hall' on persikkainen, muutenkin pätevä nainen: vaikka on tietoa, ei sitä tuputa, tarjolee vain vaihtoehdotaan !

Veli-Pekka aamu-unet silmistämme simpautti, naattia, kun naisten katras jäljessään kaahasi. Jätti meille muiston haikkeen, kuntojumpan kyllin vaikeon. Vanhoissa hiilissä kuntoilun kipinä poika se sai vielä syyttämään !

Kun nyt tästä erkanemme tuonne kylmään maailmaan, hoikkina ja seestyneinä, järki kirkaampana vaan, voimme alkaa arjen uuden täyttämänä valoisuuden:

Ellemme rakasta itseämme emme voi läheistä rakastaa !

Säv. Arvon mekin . . .

H. S.

Ehtoolla

Mirka, mennään tuutun jo, pian laskee aurinko. Linnut sekä oravat pesisään jo nukkuvat.

Sadun pienen kerron sulle, sitten mennään ajelulle. Nukku-Matin autossa turvaisaa on ajella.

Itälaulu lauletaan, rukouksin pyydetään Jeesukselta siunausta enkeleiden varjelusta . . .

Kiitetään myös leikeistä myöskin päivän touhuista. Isä sekä äitiä, mummia ja ukkia tänä yönä suojele, vahingoista varjele!

Sitten autot, nuket koira . . . kaikkiahän sinä hoivaat . . . Hyvää yötä kaikille myöskin Allu-nukelle!

Vielä mummii suukon saa . . . siten Mirka nukahtaa . . .

10/8-82
Maila-Kaarina

